

μέχρι τοῦ ἐρευνητικοῦ βλέμματος τοῦ κ. Πολίτου, ἀναζητοῦν-
τος τὴν γενεαλογίαν καὶ τὸ συγγενολόγιον τῆς θεότητος αὐ-
τῆς τοῦ Φειδίου. Οἱ μεγάλοι θεοὶ, οἱ ἀναρίθμητοι θεοὶ, ἰδοὺ
αὐτοὶ πρὸς ἐξέτασιν ἐπὶ τοῦ ἀνατομικοῦ μαρμαροῦ τῆς Ἐπι-
στήμης. Ἡ Ἐπιστήμη τοὺς καταστρέφει καὶ ἡ Ἐπιστήμη
πάλιν τοὺς ἀνευρίσκει. Ὁ κ. Πολίτης, θὰ τοὺς συνάξῃ ὅλους
ἐπὶ τῆς ἑδρας του, θὰ ἔχη ἴσως πλείονας θεοὺς ἢ ἀκροατάς,
ἀλλὰ καὶ πάλιν δι' ἑνὸς σπινθῆρος θὰ τοὺς ἀναφλέγῃ ὅλους,
ὡς νὰ ἦσαν ὅλοι ὁμοῦ βαμβάκοφυρτίτις. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐ-
τῆν, ἡ καταστροφή δηλαδὴ θεῶν, θεαινῶν, ζώων, τεράτων, ἡ-
μιτεράτων, χυμαιῶν, ὁ κ. Πολίτης ἔσται εὐεργετικὸς εἰς τὸν
τόπον του.

*

* *

Διὰ τοῦ εἰσιτηρίου του ὁ κ. Πολίτης ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ
τὸ ἔτος τοῦτο θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἑλληνικῆς
μυθολογίας καὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς θρησκείας. Ἡ ἐ-
ξέτασις αὕτη, κατὰ τὴν ἔκφρασιν του, ἀποκορυפוὶ πάντα
τὰ πορίσματα τῆς νεωτάτης ἐπιστήμης τῆς συγκριτικῆς μυ-
θολογίας, ὑποδεικνύοντα τοὺς νόμους τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς βαθ-
μιαίας ἀναπτύξεως καὶ παρακμῆς τῶν ἀρχαίων θρησκειῶν.

Ἡ ἑλληνικὴ θρησκεία ἔχει καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, νὰ
μὴν ἔχη βᾶσιν τὴν δογματικὴν καὶ πηγὴν τὴν Ἀποκάλυ-
ψιν. Πηγὴ αὐτῆς εἶναι ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια κατὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ἦττον. Τὴν πρώτην μυθικὴν κληρονομίαν ἐκάλουν καὶ
συνεπλήρωσαν ποιηταί, καλλιτέχναι, φιλόσοφοι. Ὁ ἄξιστος
κορμὸς δένδρου, ὁ ἀνέχων τὴν στέγην παλαιῦ ἀτέχνου ναοῦ,
μετεβλήθη σὺν τῷ χρόνῳ εἰς σεμνὸν κίονα τοῦ Παρθενῶνος.
Τὸ ἐρευνητικὸν πνεῦμα, ἀπὸ τῶν μυθικῶν αἰοιδῶν τῆς Θράκης
καὶ τῆς Πιερίας, μέχρι τῶν θεουργῶν μυστῶν τῆς νεοπλατω-
νικῆς φιλοσοφίας, τὴν διέρρεε πανταχόθεν. Ἐσχηματίσθησαν
οὕτω δύο ρεύματα, τὸ ἐν τῶν ποιητῶν καὶ τῶν καλλιτεχνῶν,
ἔχον κατ' ἐξοχὴν διαπλαστικὸν χαρακτῆρα, τὸ ἄλλο, τῶν
φιλοσόφων, καθαρῶς ἀρνητικόν.

Εἰς τὰ δύο ταῦτα γενικώτατα συστήματα τῆς ἐρεύνης
τῆς ἑλληνικῆς θρησκείας ὑπάγονται τὰ ἔργα πάντων τῶν
Ἑλλήνων συγγραφέων, τὰ ὅπωσδήποτε σχέσιν ἔχοντα τοῖς
μύθοις καὶ τῇ λατρείᾳ τοῦ θεοῦ. Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων δη-
λαδὴ λογογράφων μέχρι τῶν Βυζαντινῶν. Διάφοροι μέθοδοι
συγκρούονται καὶ ἀντικρούονται. Παρὰ τοῖς μὲν ἐπικρατεῖ ἡ
ἀλληγορικὴ, παρ' ἄλλοις ἡ τῆς ἐμπνεύσεως, παρ' ἄλλοις ἡ
τῆς ἀπιστίας καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ἡ τῆς βλακειάς.

Προκειμένου περὶ τῆς τελευταίας ὁ κ. Πολίτης ἐπροξένη-
σεν ἰαρότητα εἰς τὸ ἀκροατήριόν του, ἀναμνησθεὶς τεμαχίων
ἐρμηνευτικῆς μυθολογίας Βυζαντινῶν χρονολογῶν, καθ' ὅς ὁ
Κρόνος γυναῖκα εἶχε τὴν Σεμίραμιν, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱοὺς δύο,
τὸν Δίαν καὶ τὸν Νῆον, καὶ ὅτι τὴν Ἥραν τὴν ἔλαβεν εἰς
γυναῖκα ὁ Πῆκος, ὁ καὶ Ζεὺς!

Ἡμεῖς ἐνομιζόμεν ὅτι ἡκρωμέθα κἀνεὸς ἀρθρου τοῦ πρώην
συνεργάτου μας Βόββ.

Ὁ κ. Πολίτης, μὴ ἀποδοὺς πολλὴν σημασίαν εἰς τὰ ἐρμη-
νευτικὰ συστήματα ἀπὸ Ἀναγεννήσεως καὶ ἐντεῦθεν, διεξῆλ-
θεν ὅλα τὰ στάδια τὰ ὅποια διῆλθε μέχρι τῶν νεωτάτων
χρόνων ἡ Ἐπιστήμη τῆς Συγκριτικῆς Μυθολογίας, οὐ μόνον
ζητοῦσα νὰ καταμάθῃ τὴν βαθμιαίαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύ-
ματος ἀνάπτυξιν ἀπὸ τῆς νηπιότητος αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ προ-
σπαθοῦσα νὰ ὀρίσῃ τοὺς νόμους τῆς γενέσεως, τῆς μορφώ-
σεως καὶ τῆς παρακμῆς τῶν θρησκειῶν, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς
δῆς φωτεινὴ πρὸς ἀποσώθῃσιν τῶν προλήψεων καὶ πρὸς πα-
ρακώλυσιν παραπλανήσεων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐν τῷ
μέλλοντι.

*

* *

Δὲν ἀνεμένομεν βεβαίως τὸν εἰσιτηρίον λόγον τοῦ κ. Πο-
λίτου διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν σημασίαν τοῦ τε μαθήματος
καὶ τοῦ ὑφηγητοῦ.

Ὁ κ. Πολίτης εἶναι ἐκ τῶν σθεναρωτέρων ἐργατῶν τῆς ἐμ-
βρέφου, ἵνα μεταχειρισθῶμεν λέξιν του, ἑλληνικῆς ἐπιστήμης,
τὸ δὲ μάθημα, ὃ ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ, εἶναι ἐκ τῶν ἐγερτικω-
τέρων τοῦ πνεύματος καὶ τῶν συντελεστικωτέρων πρὸς μόρ-
φωσιν καὶ παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικῆς ἀτμοσφαιρας.

Διακριθεὶς νεώτατος ἐν ἔργῳ πρωτοτύπῳ, ἀπαιτοῦντι καὶ
πολλὴν κρίσιν καὶ πλείονα πολυμάθειαν, κατέγινεν εἰς ἕνα
καὶ μόνον κλάδον, μόνος ἴσως ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ἐ-
πιδιώξας τὴν εἰδικότητα. Ἀπείρου μνήμης, σιδηροῦ χαρα-
κτῆρος, ῥομικλέας κράσεως, πεισματώδης φιλελεύθερος, συμ-
παθητικώτατος φίλος, ὁ κ. Πολίτης ὑπόσχεται οὐ μόνον τὴν
σχετικῶς νεαρὰν ἐπιστήμην τῆς Συγκριτικῆς Μυθολογίας
νὰ μεταδῶσῃ ἀρτίαν εἰς τοὺς ἀκροατάς του, ἀλλὰ κυρίως νὰ
ἐπεχύσῃ ἐπ' αὐτῆς νέον φῶς — ἑλληνικόν, — διδοὺς οὕτω
χεῖρα συνεργάτου εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ σοφοὺς συναδέλφους του.

Ἄκροατῆς

ΣΥΡΙΑΝΑ ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ

Μεταξὺ πελάτου χωρικοῦ καὶ δικηγόρου.—Κύρ Δικηγόρο,
δός μου πίσω τὰ χαρτιά καὶ τὰ φράγκα μου, καὶ δὲν θέλω
νὰ κάμῃς ἀναιρέσιν γιὰ κείνη τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου.

— Πῶς; παραιτεῖσαι τῆς ἀναιρέσεως καὶ προτιμᾶς νὰ
πληρώσῃς, τὸν ἀντιδικόν σου ἀδίκως;

— Ἄμ' κάλλια νὰ πληρώσω ἀδίκως, παρὰ νὰ πάω εἴ-
κοσι χρόνια δεσμὰ, σὰν τὸν κουμπάρο μου — ποὺ καταδικά-
στηκε τόσο, γιὰτὶ ἔκαμην ἀναιρέσιν.

Ὁ Δικηγόρος Ο. ἐπειγόμενος νὰ συζητήσῃ τὴν δίκην τῆς
πελάτιδος του Σ. παρεκάλεσε τὸν ἀγαμὸν συναδέλφόν του
καὶ ἀντίδικον Ε. πρὸς τοῦτο.

— Κάμε, καϋμένε, προτάσεις ἐκείνης τῆς Ε. διότι μὲ τρώ-
γεται καθημέραν.

Τῇ ἐπομένῃ ἡ Κυρία Ε. ἐδέχετο ἐκπληκτος τὴν ἐπίσκε-
ψιν τοῦ ἀντιδικοῦ της δικηγόρου.

— Καὶ εἰς τί ὀφείλω τὴν τιμὴν;

— Κυρία μου, κατ' ἐπίσημον αἰτησίαν σας, ἔρχομαι νὰ σᾶς
ὑποβάλλω τὰς προτάσεις μου. . . .

Αἱ προτάσεις ἐγένοντο δεχταί. Τὸ συνοικέσιον ἐτελέσθη,
πλὴν ἡ δίκη κατηργήθη.

Ἀπολογία Ἀνατολίτου, κατηγορουμένου ἐπὶ διαγαμία.

«Εἶμαι χριστιανὸς, ἀλλ' ἀπὸ τὴν Τουρκιά. Ἐκεῖ οἱ Τοῦρ-
κοὶ πέρνον ἐπτά γυναῖκας, ἡ θρησκεία μας λέγει ὅτι ἐ-
πιτρέπει τρεῖς. Καὶ ὅμως ἐγὼ ἐπῆρα μόνον δύο, καὶ μὲ ἔ-
χωσαν μέσα. Ἴσως διότι δὲν ἐπῆρα, οὔτε ὅσας λέγει τὸ Κο-
ράνι, οὔτε ὅσας λέγει τὸ Εὐαγγέλιον.»

Ἐν τῷ θεάτρῳ.

— Εἶδες, ὅταν φανερωθῇ ὠραῖον γυναικεῖον πρόσωπον
ἐπὶ σκηνῆς, πόσον ἐνθουσιάζονται οἱ ἀκροαταὶ ἀπὸ κάτω;

— Οἱ ἀκροαταὶ ἀπὸ κάτω. . . βέβαια!